

Μπροστά στον πόνο και τα προβλήματα της ζωής

του Σεβασμιωτάτου
πρώην Μητροπολίτου Πειραιώς
κ.κ Καλλινίκου Καρούσου
Εκδόσεις Χρυσοπηγή

Δεν υπάρχει άνθρωπος, πού να μην έχει βρεθεί μπροστά σε δύσκολη θέση και σε δύσκολες στιγμές. Πελώρια υψώνονται μπροστά μας τα προβλήματα, οι δοκιμασίες και οι αντιθέσεις της ζωής. Είπαν ότι ή ζωή είναι ένα δράμα Είναι όντως δράμα πολύ μεγάλο. Είναι μία θάλασσα πολυκύμαντος, τις πιο πολλές φορές φουρτουνιασμένα και τις λιγότερες ήρεμη και γαληνιώσα.

Πλήθος οι ανάγκες, πού μας περιζώνουν στην πορεία της ζωής. Πλήθος τα προβλήματα, αλλά μεγαλύτερα και αλλά μικρότερα, πού ορθώνονται απειλητικά ενώπιον μας ανά πάσαν στιγμήν. Πλήθος οι πειρασμοί, πού καλούμεθα να ξεπεράσουμε. Πλήθος οι παγίδες, πού πρέπει προσεκτικά να αποφύγουμε.

Ατελείωτος ο κατάλογος των δυσκολιών της ζωής. Παρεξηγήσεις στις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας. Καχυποψίες, πού κάποτε αντιλαμβανόμεθα και μας πληγώνουν. Αποτυχίες σε κάποιες προσπάθειες μας τραυματίζουν ψυχικά Δύσκολες καταστάσεις, πού δυσκολευόμεθα να τις αντιμετωπίσουμε, θλίψεις και δοκιμασίες αναπόφευκτες, πού πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Άδικη συμπεριφορά εναντίον μας γνωστών μας ανθρώπων, πού μας πληγώνει τον εσωτερικό κόσμο. Περιφρονήσεις από ανθρώπους, πού δεν το περιμέναμε. Παραγκωνισμοί από συμφεροντολόγους φίλους. Συκοφαντίες από κακεντρεχείς αντιζήλους. Διωγμοί από αδίστακτους ισχυρούς. Ραδιουργίες από διεστραμμένους συνανθρώπους. Κατηγορίες από ασύστολους ψευδολόγους. Άγνωμοσύνες από αχάριστους ευεργετηθέντες. Κατάλογος μακρύς και ατελείωτος αντίξωων περιστάσεων της ζωής.

Τον ένα ταλαιπωρεί η φτώχεια και ή στέρηση των αναγκαίων προς συντήρησιν της οικογενείας του. Τον άλλο, τον καταθλίβει η ανεργία και ή αδυναμία εξουρέσεως πόρων ζωής. Κάποιον τρίτον του αυλακώνει την ψυχή ο πόνος της αρρώστειας. Πιο πέρα κάτι γονείς αντιμετωπίζουν τον πόνο της εγκαταλείψεως των από τα παιδιά των. Ένας άλλος κλαίει για την θέση πού έχασε εξαιτίας της κακότητας ενός προϊσταμένου. Άλλος βασανίζεται από τις τύψεις της συνειδήσεως του για απροσεξίες του και άστοχες ενέργειες του. Πόνος, προβλήματα, δοκιμασίες. Τραύματα καθημερινά ψυχικά, πού αφαιρούν την χαρά και ταλαιπωρούν τον ψυχικό μας βίο. Στενοχώριες αναπόφευκτες από δυσάρεστα περιστατικά Ό κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

Εδώ μία μητέρα θλίβεται για το χαμό και το θάνατο του νέου παιδιού της και είναι απαρηγόρητη. Πιο πέρα μία άλλη μητέρα έχει τον καημό, πού δεν μπορεί να αποκαταστήσει την άγαμη θυγατέρα της. Και πιο κάτω κάποιοι γονείς θρηνούν τον αποτυχημένο γάμο των παιδιών του. Κάποιοι άλλοι είναι απαρηγόρητοι, πού το παιδί των έγινε θύμα των ναρκωτικών και το βλέπουν να φθίνει και να οδηγείται σιγά-σιγά στον θάνατο. Κάποια σύζυγος κλαίει την εγκατάλειψη της από τον παρεκτραπέντα σύζυγο της. Και μια μητέρα είναι δυστυχής πού δεν μπορεί να ζήσει και να συντηρήσει τα ορφανά παιδιά της. Πιο κάτω κάποιοι νέοι έχουν πέσει σε μελαγχολία, γιατί απέτυχαν στις εξετάσεις τους και βλέπουν αδιέξοδο στην μελλοντική τους πορεία

Δυσθυμία, κακοκεφίες, ψυχικές διαταραχές, πόνος ψυχικός αφόρητος, στενοχώρια και λύπη αυλακώνουν τόσο συχνά την ανθρώπινη ψυχή στην πορεία της ζωής. Κοιλάδα κλαύθμωνος ο επίγειος βίος. Τόπος δακρύων και δοκιμασιών. Είμεθα εξόριστα πριγκηπόπουλα πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη. Πολλοί άνθρωποι χάνουν το θάρρος τους μπροστά στις δυσκολίες της ζωής. Και όλοι ανεξαιρέτως έχουμε δοκιμάσει την στενοχώρια και τον πόνο. Πολύ εύκολα συναντά κανείς θλιμμένα πρόσωπα και βλέπει ανθρώπους να υποφέρουν από ψυχικό και σωματικό πόνο, να στενοχωριούνται, να πάσχουν, να παραπονούνται, να αδημονούν, να κάμπτονται και να κυριεύονται από μελαγχολία κάποτε και από πλήρη απογοήτευση.

ΜΗΝ ΧΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Οι άνθρωποι δυσκολεύονται συνήθως να βρουν λύση σε πολλά από τα προβλήματα της ζωής. Γονατίζουν μπροστά στις δυσκολίες. Κυριεύονται από άγχος και αδημονία Νιώθουν δυστυχείς. Τους γίνεται βαρετή η ζωή. Βλέπουν μπροστά των μόνο σκοτάδι. Και όχι λίγοι μπροστά στις δυσκολίες και στα προβλήματα, απελπισμένοι και απογοητευμένοι, παίρνουν το δρόμο της αυτοκτονίας και καταστρέφουν δια παντός.

Όχι, αυτό δεν είναι λύση στα προβλήματα της ζωής. Είναι όντως γεμάτη από θλίψεις και δοκιμασίες, από δυσκολίες και περιπέτειες, από πειρασμούς και αντιθέσεις η ζωή μας εδώ στη γη. Όμως δεν είμεθα μόνοι. Δεν είμεθα χωρίς προστασία. Η απελπισία και η απογοήτευση δεν είναι λύση. Η απαισιοδοξία και η μελαγχολία δεν είναι καταστάσεις επιτρεπτές. Όλα τα προβλήματα της ζωής μπορούν να αντιμετωπιστούν. Όλα εξυπηρετούν κάποιο σκοπό. Δυστυχώς το αγρίεμα της ανθρώπινης ζωής είναι το τίμημα της ανθρώπινης αποστασίας. Είναι το προϊόν σφαλμάτων στην ανθρώπινη πορεία Είναι το αποτέλεσμα πολλές φορές απρόσεκτου βίου και απρόσεκτης τακτικής. Πληρώνουμε δυστυχώς κάποτε ακριβά τις απροσεξίες της ζωής μας και τις λανθασμένες επιλογές μας.

ΓΙΑΤΙ Ο ΠΟΝΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ;

Είναι μέγα το πρόβλημα των δοκιμασιών της ζωής. Και πιο δύσκολη ή απάντηση στο ερώτημα γιατί ο

πόνος στην ζωή μας. Έχουν λεχθεί πολλά πάνω στο θέμα αυτό. Ρίπτει κάποιο φως στο πρόβλημα του πόνου ο λόγος του Θεού. Η πλήρης όμως και τελεία απάντησης στο ερώτημα δεν μας είναι τελείως γνωστή. Πάντως ένα είναι γεγονός, ότι ο Θεός δεν μας έπλασε για τον πόνο αλλά για την χαρά Αγρίεψε ή ζωή με την παράβαση των πρωτοπλάστων. Αγρίεψε και ολόκληρη η φύση με την αποστασία από τον Θεό. Η αμαρτία μας έβγαλε από τον Παράδεισο και έκαμε τη γη κοιλάδα κλαύθμωνος και στάδιον δοκιμασίας. Τις δύσκολες συνθήκες της ζωής τις δημιουργήσαμε και τις δημιουργούμε μόνοι μας, κάνοντας κακή χρήση της ελευθέρως θελήσεως μας. Ο Θεός «απείραστος εστίν κακών, πειράζει δε αυτούς ουδένα».

Οι άνθρωποι θερίζουμε ο, τι σπείραμε. Υφιστάμεθα τις συνέπειες της ανθρώπινης αποστασίας. Και στην καθημερινή πορεία μας πολλές φορές εμείς οι ίδιοι διαμορφώνουμε τις συνθήκες της ζωής μας.

ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ ΣΤΕΚΕΙ Ο ΘΕΟΣ

Όμως, όπως ανωτέρω τονίσαμε, δεν είμεθα μόνοι μέσα στην πορεία της ζωής. Όσο κι αν αγνοούμε τον Θεό, ο Θεός είναι πάνω από τα κεφάλια μας. Όσο κι αν περιφρονούμε την πατρική του αγάπη, εκείνος παραμένει πατέρας έτοιμος να σπογγίσει το δάκρυ μας και να ανακουφίσει τον πόνο μας. Μας φωνάζει με πατρική φωνή «ου μη σε άνω ούδ' ου μη σ' εγκαταλείπω». Δεν πρόκειται να σε αφήσω μόνο και απροστάτευτο. «Μετά σου ειμί εν θλίψει». «Επικαλέσάι με εν ώρα θλίψεως και εξελούμαι σε και δοξάσεις με». Μην απογοητεύεσαι μπροστά στα προβλήματα της ζωής. Ζήτησε την δική μου βοήθεια, λέγει ο Θεός, και εγώ θα σε βγάλω από τη δυσκολία. «Εν τω κοσμώ θλίψιν έξετε» είπε ο ενανθρωπήσας Λυτρωτής μας και προσέθεσε: «αλλά θαρσείτε εγώ νενίκησα τον κόσμον». Μην κάμπεσθε, μην απογοητεύεσθε μην καταβάλλεσθε από την στενοχώρια, μην χάνετε το θάρρος σας. Εγώ είμαι μαζί σας. Εγώ ενίκησα το κακό και εγώ θα θεραπεύσω τα ψυχικά σας τραύματα.

ΦΑΡΜΑΚΟ Η ΠΙΣΤΙΣ

Φάρμακο προς αντιμετώπισιν των δυσκολιών της ζωής είναι η πίστη στον Κύριο. Είναι ή πίστη στην πανάγαθη πρόνοια Του. Όποιος πιστεύει ζωντανά δεν εγκαταλείπεται ποτέ από τον θεό. Μπορεί να κλαίει κάποτε και να πονά μπροστά στα προβλήματα της ζωής, όμως δεν απογοητεύεται ούτε απελπίζεται, στηρίζεται στο θεό και νικά τις δυσκολίες της ζωής.

Η πίστις στο θεό είναι πηγή δυνάμεως, είναι πηγή υπομονής, είναι πηγή ψυχικού ηρωισμού. Ο Θεός είναι κοντά μας. «Μη κλαίε» είπε ο Κύριος προς την οδυρομένη για το χαμό του παιδιού της χήρα της Ναϊν. «Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή, ο πιστεύων εις εμέ καν αποθάνη, ζήσεται».

«Μη κλαίε» λέγει σε κάθε πενθούντα για τον θάνατο προσφιλούς του προσώπου. Υπάρχει και πέραν του τάφου ζωή πολύ καλύτερη και ωραιότερη από την παρούσα επίγεια. Ο θάνατος είναι ύπνος του σώματος, ο άνθρωπος δεν εξαφανίζεται ζει και μετά θάνατον συνειδητή προσωπική ζωή με πλήρη ταυτότητα του εγώ και της προσωπικότητας. Ο θάνατος είναι απλώς ή γέφυρα δια της οποίας διαπερώμεν στην χώρα της αιωνίου μακαριότητας. Είναι κι αυτός το τίμημα της αμαρτίας των πρωτοπλάστων, όμως δεν είναι αθεράπευτο κακό. Ο Χριστός τον νίκησε με την ανάσταση Του, «θανάτω θάνατον πατήσας». Οι κεκοιμημένοι ζουν συνειδητή ζωή κοντά στον Θεό. Μη κλαίε λοιπόν μητέρα, πού έχασες το παιδί σου, ούτε εσύ αδελφέ, πού πέθανε ο αδελφός σου, ούτε εσύ καλή σύζυγος για τον θάνατο του συζύγου σου. Έχεις το δικαίωμα να πονάς, αλλά όχι να απελπίζεσαι. Η ζωή εδώ στη γη είναι τελείως πρόσκαιρη· κατοικία μας είναι ο ουρανός κι όχι η γη.

Φάρμακον προς αντιμετώπισιν του πόνου και των δυσκολιών είναι η πίστις προς τον Θεόν. Δίπλα μας πάντα στέκει ο Θεός. Μας βεβαιώνει ο ίδιος: «Ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας». Εγώ είμαι, λέγει ο κύριος, πάντα δίπλα σας. Θαρσείτε, μη φοβείσθε. Ό, τι κι αν αντιμετωπίζετε, όποιο πρόβλημα κι αν έχετε, οποίος κι αν είναι ο πόνος σας, όσο μεγάλη κι αν είναι ή στενοχώρια σας, Θαρσείτε, μη φοβείσθε. Εγώ είμαι κοντά σας είμαι ο δυνατός και ο Νικητής, «νενίκηκα τον κόσμον». Όταν στηρίζεστε σε με είστε δυνατοί. Δυστυχία είναι να χάσετε εμέ. Εγώ ειμί το Α και το Ω της ζωής σας. Στηριχθείτε σε με, εμπιστευτείτε τον εαυτό σας στην δική μου αγαθή πρόνοια και θα βρείτε ανακούφιση. Θα νιώσετε αμέσως παρηγορίαν. Θα ξεπεράσετε τον πόνο σας. Θα έλθει ηρεμία στην ψυχή σας. Θα νικήσετε στον αγώνα της ζωής.

ΑΝΥΨΩΣΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Φάρμακον της ζωής είναι η πίστη στον Κύριον. Πορεία στο πολυκύμαντο αυτό πέλαγος της ζωής χωρίς πλοηγόν και προστάτην τον Ίησούν είναι πορεία μες στο σκοτάδι χωρίς φως. Είναι πορεία στην φουρτουρνιασμένη θάλασσα χωρίς πυξίδα και ηηδάλιον. Είναι πορεία εν μέσω κινδύνων χωρίς κραταιά προστασία. Ο Ίησούς είναι το φάρμακον της ζωής και πρέπει πάντα προς τον Ίησού να ενατενίζομεν για να υπερνικήμεν τις θλίψεις και τις δοκιμασίες της ζωής.

Ο Πέτρος βάδιζε πάνω στη φουρτουρνιασμένη θάλασσα κοιτάζοντας προς τον Κύριο και δεν βούλιαζε. Όταν όμως πήρε τα μάτια του από τον Ίησού και πρόσεξε τα κύματα, άρχισε να καταποντίζεται. Και ο Ίησούς τον πιάνει από το χέρι, τον ανιστά, και τον βάζει μέσα στο πλοίο. Και του λέγει: «ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας;» Όταν κοιτάζουμε προς τον Ίησού δεν βουλιάζουμε. Όταν παίρνουμε τα μάτια μας από τον Κύριο, αρχίζουμε να καταποντίζομαστε. Πίστη προς τον Ίησούν, ενατένιση προς τον Ίησούν, εμπιστοσύνη προς τον Ίησούν, προσευχή προς τον Ίησούν.

«Εν τω Θεώ ποιήσωμεν δύναμιν». Η εξασφάλιση της παρουσίας του Χριστού στη ζωή μας είναι το μεγάλο

μυστικό της δυνάμεως μας. Όταν ο Ιησούς είναι παρών στην καρδιά μας, τότε όσες θύελλες και αν έρθουν, όσες καταιγίδες κι αν μας χτυπήσουν, στεκόμαστε όρθιοι, δεν λυγίζουμε, δεν καταβαλλόμεθα. Πορευόμεθα με νίκη και επιτυχία

Όταν ο Ιησούς είναι απών από την ψυχή μας τότε καταβαλλόμεθα εύκολα. Τότε δειλιούμε μπροστά στις δυσκολίες της ζωής. Τότε γονατίζουμε ψυχικά. Τότε κυριευόμεθα από μελαγχολία, από θλίψη και απογοήτευση.

Όταν ο Κύριος είναι παρών και έχουμε αίσθηση της παρουσίας του, νιώθουμε δυνατοί. Ό ο πόνος γίνεται πολύ μικρός. Η θλίψη μεταβάλλεται σε χαρά Το σκηνικό της ζωής αλλάσσει. Οι δοκιμασίες υποχωρούν. Η ηρεμία κυριεύει την ψυχή. «Πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ» έλεγε ο πολύπαθος απόστολος Παύλος. Και παρ' όλον ότι υπέστη φοβερές δοκιμασίες, κλείστηκε σε φυλακές, ερραπίσθηκε ανελέητα, διώχτηκε από τυράννους και ισχυρούς, πείνασε και ταλαιπωρήθηκε αφάνταστα, μπορούσε να λέγει με όλη την ειλικρίνεια της συνειδήσεως του «χαίρω εν τοις παθήμασι». Είχε τον Χριστό στην καρδιά του ο Παύλος, πού του έδιδε δύναμη και τον γιγάντωνε μπροστά στις δοκιμασίες της ζωής. Και με την δύναμη του Χριστού αντιμετώπισε και το μαρτύριο του αίματος του.

ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟ ΣΤΗ ΖΩΗ

Όλοι οι άγιοι της πίστεως μας πέρασαν από πολλές θλίψεις και δοκιμασίες, όμως έχοντας τον Χριστό στην καρδιά νίκησαν στον αγώνα της ζωής. Δεν ολιγοψύχησαν μπροστά στα πελώρια προβλήματα πού ορθώνονταν κάθε ήμερα μπροστά τους. Δεν έχασαν το θάρρος τους. Πίστευαν ότι «ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς τη μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι εις ημάς». Εδώ όλα περνούν. Στον ουρανό μας περιμένει η δόξα και η χαρά της μακαριότητας. Οι δοκιμασίες και ο πόνος και οι θλίψεις της παρούσης ζωής είναι τίποτα μπροστά στην χαρά της αιωνιότητας. Αυτή η σκέψις ενεψύχωνε τις μυριάδες των μαρτύρων της πίστεως μας πού αφήφισαν θηρία και μαχαίρια και δήμιους και έδωσαν το αίμα τους για την αγάπη του Χριστού και ανεδείχθησαν μεγάλοι αθλητές.

Η πίστις στον Ιησού και η ελπίδα της αιωνιότητας γιγάντωνε και γιγαντώνει κάθε ευσεβή ψυχή και κάθε πιστόν ορθόδοξον χριστιανόν. Αυτή ή πίστη πρέπει να γιγαντώνει και σε αγαπητέ αναγνώστα, για να μπορείς να αντιμετωπίζεις τις δύσκολες περιστάσεις της ζωής σου.

Είναι μεγάλο μυστικό να μπορούμε να έχουμε συνοδοιπόρο στη ζωή μας τον Ίησούν. Τότε το φορτίο μας γίνεται ελαφρύ. Τότε η ψυχή μας παρηγορείται. Τότε τα τραύματα μας και οι πληγές μας επουλώνονται. Τότε είμεθα ήρωες μπροστά στα προβλήματα της ζωής. Τότε μπορούμε να ξεπερνάμε τον πόνο μας και νικάμε τις δυσκολίες του βίου μας. Με τον Κύριο συνοδοιπόρο στην πορεία της ζωής... Μεγάλο μυστικό, μεγάλο όπλο και μεγάλο εφόδιο. Επιτυγχάνεται αυτή η συμπόρευσις της ζωής μας με τον Ίησούν, όταν τον έχουμε στην καρδιά μας, όταν τον αγαπάμε ειλικρινά, όταν τον εμπιστευόμεθα, και όταν ξεχνούμε την ψυχή μας σε θερμή προσευχή προς τη αγάπη του.

Ο Κύριος είναι ο φίλος μας. Ο μοναδικός φίλος πού δεν μας εγκαταλείπει στις δυσκολίες της ζωής. «Υμείς φίλοι μου εστέ, όταν ποιήτε όσα εγώ εντέλλομαι υμίν». Ο Κύριος είναι ο νυμφίος της ψυχής μας, πού ήλθε και έγινε άνθρωπος και ανέβηκε στον σταυρό, για να μας ενώσει μαζί Του, και να μας οδηγήσει στον ουράνιο νυμφώνα Του, στην ουράνια βασιλεία Του. Ο Κύριος είναι το μοναδικό στήριγμα μας. Μας βεβαίωσε ο ίδιος λέγοντας μας ότι χωρίς την δική Του βοήθεια δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα απολύτως. «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν...»

Ο Κύριος είναι ή δύναμη μας. «Εν τω Θεώ ποιήσωμεν δύναμιν». Χωρίς τη δική Του δύναμη είμεθα αδύναμοι και ασθενείς. Με την δική Του βοήθεια είμεθα για όλα ικανοί.

ΖΗΤΗΣΕ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Φίλε αναγνώστα, μην μένεις μόνος στην πορεία της ζωής. Μην στηρίζεσαι εγωιστικά μόνον στον εαυτό σου. Ζήτησε την βοήθεια του Κυρίου. Σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής σου μην απελπίζεσαι και μην χάνεις το θάρρος σου. Κλείσου στο δωμάτιο σου σε μια ήσυχη στιγμή, άνοιξε την καρδιά σου στον Θεό, ειπέ τον πόνο σου με παιδική απλότητα, επικαλέσου την βοήθεια Του. Προσευχήσου με πίστη και θα λάβεις αμέσως την απάντηση. Είναι χιλιοδοκιμασμένη μέθοδος. Χιλιοδοκιμασμένη μέθοδος από πολλούς θλιμμένους οδοιπόρους της ζωής, πού στην προσευχή βρήκαν την παρηγοριά τους και διέξοδο από το αδιέξοδο τους. Μπορεί ποτέ να ψευσθεί ο θεός; Μας βεβαίωσε ο ίδιος: «Πάντα όσα εν τη προσευχή αιτείτε πιστεύοντες λήψεσθε». Πιστεύεις αδελφέ; Προσευχήσου με πίστη και θα λάβεις αμέσως την απάντηση, θα νιώσεις αμέσως ένα θαυματουργικό χέρι να παίρνει το βάρος, πού πιέζει τα στήθη σου, να ελαφρώνει τον πόνο σου, να παρηγορεί την πονεμένη καρδιά σου.

Πηγή παρηγοριάς της ψυχής, στήριγμα και προστασία κραταιά είναι ή προσευχή, πού γίνεται με πίστη θερμή «Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού άλλον γαρ εκτός Σου βοηθόν εν θλίψεσιν ουκ έχομεν Κύριε των δυνάμεων ελέησον ημάς».

Σε δύσκολες στιγμές, πού μπροστά μας φαίνεται μόνο σκοτάδι, γονατίζουμε και αφήνουμε την ψυχή μας να ξεχυθεί σε θερμή προσευχή προς το θεό και αμέσως ανοίγει ένα παράθυρο φωτός μπροστά μας. Δεν μας εγκαταλείπει ο Θεός. Είναι οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και Πολυέλεος.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΟΥ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΣΟΥ ΣΤΟ ΘΕΟ

Για τις δύσκολες στιγμές της ζωής, η Εκκλησία μας κάνει μια σωστική προτροπή: «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα». Ας αφήσουμε τους εαυτούς μας, τους δικούς μας, τα προβλήματα μας και όλη τη ζωή μας με εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού. Μπορούμε σε παρόμοιες περιστάσεις να απαντούμε σ' αυτή την προτροπή της Εκκλησίας με απόλυτη συνείδηση «Σοι κύριε;» Ναι, Κύριε, σε σένα εμπιστεύομαι τον εαυτό μου, τους δικούς μου, την οικογένεια μου, τα προβλήματα μου, τους πόνους μου, ολόκληρη την ζωή μου. Σε σένα Κύριε εμπιστεύομαι ολόκληρον τον εαυτόν μου. Εάν το κάνουμε αυτό θα έχουμε άμεσα τα αποτελέσματα, θα νιώσουμε αμέσως ανακούφιση και παρηγοριά. Εμπιστοσύνη στον Θεό. Και εναπόθεσις ολοκλήρου του εαυτού μας και των προβλημάτων μας στα χέρια του Θεού. Αυτός είναι ο μεγάλος πατέρας, εμείς είμεθα τα αδύναμα παιδιά Του. Αυτός είναι ο κραταιός και Δυνατός, εμείς είμαστε οι ανίσχυροι και αδύνατοι. Αυτός είναι ο Μεγάλος μας Προστάτης. Μην φοβούμεθα, δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ αβοήθητους στον αγώνα τη ζωής.

ΕΙΝΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟ ΖΩΗΣ Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πρέπει να μάθουμε να υποτασσόμαστε στην βουλή του Θεού. Όταν η αγαθότης Του επιτρέπει δοκιμασίες και προβλήματα, τα επιτρέπει πάντοτε για το καλό μας. Και όταν οι δοκιμασίες και τα προβλήματα είναι καρποί της δικής μας απροσεξίας και της δικής μας εσφαλμένης επιλογής, πάλι εκείνος ο Πανάγαθος Θεός δεν μας εγκαταλείπει, αρκεί εμείς να ζητήσουμε με ταπείνωση και παιδική απλότητα και πίστη την βοήθεια Του.

Γεννηθήτω το θέλημα του Κυρίου. «Ούχ ως εγώ θέλω ἀλλ' ως συ». Κύριε αν θέλεις να έχω χαρά, έσο ευλογημένος. Κι αν θέλεις ο πόνος και οι θλίψεις να πιέζουν την ζωή μου, και πάλιν έσο ευλογημένος. Εάν θέλεις να με περιλούει το φως, έσο ευλογημένος. Αν θέλεις χωρίς προβλήματα και δοκιμασίες να κυλάει η ζωή μου έσο ευλογημένος. Δεν θέλω Κύριε τον πόνο. Δεν αντέχω Κύριε στην δοκιμασία Δεν μου αρέσει η θλίψη. Τρομάζω στα προβλήματα. Αλλά εάν συ τα επιτρέπεις, γεννηθήτω το θέλημα Σου, δός μου όμως την δύναμιν σε παρακαλώ να αντέξω. Και όπλισε με, με υπομονή να τα αντιμετωπίσω.

Είναι φάρμακον της ζωής η υποταγή στην βουλή του Θεού με ταπείνωση, έστω κι αν δεν μας αρέσει.

ΑΝΑΓΚΗ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

«Πάσαν χαράν ηνήσασθε αδελφοί μου, όταν πειρασμοίς περιπέσητε ποικίλοις, γνωρίζοντες ότι το δοκίμιον ημών της πίστεως κατεργάζεται υπομονήν, η δε υπομονή έργον τέλειον εχέτω, ίνα ητε και υμείς τέλειοι, και ολόκληροι και εν μηδενί λειπόμενοι». Δύσκολος αυτός ο λόγος του αποστόλου Ιακώβου. Δεν μας αρέσει ο πόνος. Δεν μας αρέσουν οι πειρασμοί. Δεν μας αρέσουν οι θλίψεις και οι δοκιμασίες. Να χαϊρώμεθα στις δυσκολίες της ζωής, πού μας συνιστά ο άγιος Ιάκωβος, είναι πάρα πολύ δύσκολο. Είναι ίσως από τα κατορθώματα των τελείων, των αγίων ανθρώπων, των προηγμένων στην αρετή, όμως είτε το θέλουμε, είτε όχι, οι δοκιμασίες είναι αναπόφευκτες. Ή υπομονή είναι το φάρμακον. Και η υπομονή είναι καρπός της πίστεως προς τον Κύριο. Χωρίς πίστη προς τον Κύριο δεν μπορεί να υπάρξει υπομονή και χωρίς θερμή προσευχή δεν μπορεί να έρθει παρηγοριά στην ψυχή.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΣΩΣΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ

Ωστόσο πρέπει στις δύσκολες στιγμές να επιστρατεύουμε όσο μπορούμε και τις δικές μας μικρές δυνάμεις. Και να τις ενώνουμε με την βοήθεια, πού μας δίνει ο θεός. Χρειάζεται να είμεθα και φιλόσοφοι της ζωής. Εδώ είμεθα «πάροικοι εν γη αλλότρια». Προσωρινοί είμεθα στον κόσμο αυτό. Όλα θα περάσουν. Θα περάσει και ή ζωή μας. Θα τελειώσουν κάποτε και τα βάσανα και οι πίκρες και οι πόνοι. Ή αιωνιότης είναι η παρηγοριά μας. Εκεί στον ουρανό δεν θα υπάρχει πλέον κλαυθμός. Εκεί θα εξαλείψει ο Θεός πόνον από των οφθαλμών μας. Δεν θα υπάρχει πλέον ούτε θάνατος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος. Θα είναι η απέραντος μακαριστής στην αγκάλη του Θεού. Ας υπομένουμε τις δοκιμασίες της παρούσης ζωής με εγκαρτέρηση, με υπομονή, χωρίς να χάνουμε το θάρρος μας, ας κάνουμε πόνον το ανθρωπίνως δυνατόν, για να ξεπερνάμε τα προβλήματα και να νικάμε τις δυσκολίες. Ας επιστρατεύσουμε κάθε σωστή σκέψη, πού μας βοηθάει στην αντιμετώπιση του προβλήματος μας και ας επικαλούμεθα με πίστη πάντοτε την βοήθεια του Θεού. «Δι' υπομονής τρέχωμεν τον προκείμενον ημίν αγώνα». «Ει υπομένομεν και συμβασιλεύσομεν». «Εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών». Στάδιον δοκιμασίας η ζωή. Παλαιστρα ο βίος μας επί της γης, δρόμος μετ' εμποδίων η πορεία μας. Με χειραγωγόν και βοηθόν τον Κύριον θα νικήσουμε όλα τα εμπόδια, θα υπερπηδήσουμε όλες τις δυσκολίες και θα φθάσουμε νικηταί στον ακύμαντο λιμένα της αγκάλης του Θεού, στην ατέρμονα αιωνιότητα.